

Czwartek, 25 października 2007 r.

30. z zadowoleniem przyjmuje rosnący wkład mediów w publikowanie prac Rzecznika Praw Obywatelskich i pochwała przyjętą przez niego strategię komunikacyjną przyjętą przez Rzecznika Praw Obywatelskich, wykorzystującą różne środki informowania obywateli i oddziaływania na świadomość opinii publicznej, które w perspektywie długoterminowej, umożliwiając określenie wielu różnych form dialogu mającego na celu przybliżenie obywatelom instytucji i organów Unii Europejskiej, powinny w większym stopniu uświadomić obywatelom ich prawa oraz kompetencje Wspólnoty, jak również lepiej zrozumieć zakres uprawnień Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich;

31. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Europejskiemu Rzecznikowi Praw Obywatelskich, rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz ich rzecznikom praw obywatelskich lub odpowiadającym im organom.

P6_TA(2007)0488

Iran

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 25 października 2007 r. w sprawie Iranu

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Iranu, w szczególności rezolucje dotyczące praw człowieka,
- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka ONZ, Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych, Międzynarodowy pakt praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych oraz Konwencję o prawach dziecka, których stroną jest Iran,
- uwzględniając dialog UE-Iran na temat praw człowieka,
- uwzględniając oświadczenie przewodniczącego Parlamentu w sprawie ukamienowania mężczyzny w Iranie, oświadczenie prezydencji oraz oświadczenie komisarzy Ferrero-Waldner w sprawie ukamienowania Jafara Kianiego,
- uwzględniając oświadczenia prezydencji w imieniu 25 państw członkowskich UE z dnia 25 maja 2007 i 3 sierpnia 2007 r. w sprawie kary śmierci nałożonej na Siana Paymarda, kar śmierci dla Adnana Hassanpoura i Abdolvaheda „Hiva” Botimara, zbliżającej się egzekucji Behnama Zare’a oraz kary śmierci dla Alego Mahina Torabiego”,
- uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że jeśli chodzi o prawa obywatelskie i swobody polityczne, sytuacja w Islamskiej Republice Iranu pogorszyła się przez ostatnie 2 lata, w szczególności od czasu wyborów prezydenckich w czerwcu 2005 r., pomimo faktu, że Iran podjął się propagowania i ochrony praw człowieka oraz podstawowych wolności w ramach różnych międzynarodowych instrumentów w tym obszarze,
- B. mając na uwadze, że liczba egzekucji w Iranie, w tym egzekucji małoletnich i homoseksualistów, odbywających się często przez publiczne powieszenie, gwałtownie wzrosła — od początku 2007 r. odnotowano co najmniej 244⁽¹⁾ egzekucji w porównaniu z 177 egzekucjami w 2006 r.,
- C. mając na uwadze, że podczas 62. sesji w 2007 r. Zgromadzenie Ogólne ONZ będzie głosować nad rezolucją wzywającą do sporządzenia międzynarodowego moratorium w sprawie egzekucji, które ma być krokiem w stronę zniesienia kary śmierci,

---

(¹) Źródło: Amnesty International na dzień 18 października 2007 r.

Czwartek, 25 października 2007 r.

- D. mając na uwadze, że ostatnio po raz pierwszy skazano na śmierć dziennikarzy Adnana Hassanpoura i Abdolvaheda Botimara,
- E. mając na uwadze, że torturowanie oraz złe traktowanie więźniów, przetrzymywanie w odosobnieniu, przetrzymywanie w ukryciu, stosowanie okrutnych, nieludzkich i poniżających kar oraz bezkarność funkcjonariuszy państwowych są zjawiskami powszechnymi,
- F. mając na uwadze, że przetrzymywanych jest coraz więcej intelektualistów; mając również na uwadze, że represjami objęto osoby o podwójnym obywatelstwie, na które padają najpoważniejsze oskarżenia o współpracę z obcymi siłami lub o szpiegostwo,
- G. mając na uwadze, że kilka aktywistek zaangażowanych w obronę praw kobiet jest lub było ściganych za udział w kampanii „milion podpisów”, której celem było doprowadzenie do zniesienia przepisów dyskryminujących kobiety oraz przekazanie podpisów do parlamentu krajowego (Madżilis),
- H. mając na uwadze, że Iran w dalszym ciągu nie jest stroną Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet,
- I. mając na uwadze, że w czerwcu 2007 r. władze Iranu rozbiły ostatnio dwie organizacje studenckie z Teheranu; mając na uwadze, że zakończyło się to aresztowaniami, chociaż niektórych studentów wypuszczono później za kaucją; mając na uwadze, że zlikwidowano stowarzyszenie irańskich absolwentów, łamiąc w ten sposób irańskie prawo i międzynarodowe standardy praw człowieka dotyczące swobody stowarzyszania się,
- J. mając na uwadze, że po wprowadzeniu przez Ministerstwo Kultury i Spraw Kościelnych wytycznych w zakresie procedur publikacji zwiększono cenzurę, oraz mając na uwadze, że dziennikarze są coraz częściej nękani i aresztowani, a środki masowego przekazu są regularnie zamykane przez władzę,
- K. mając na uwadze, że w czerwcu 2007 r. zwiększyły się represje wobec związków zawodowych oraz aresztowano ich znanych liderów, takich jak Mansoura Osanlou, przewodniczącego związku zawodowego pracowników spółki autobusowej Teheranu i jego aglomeracji oraz jego zastępcy Ebrahima Madadi, jak również Mahmuda Salehi, byłego przewodniczącego związku zawodowego piekarzy,
- L. mając na uwadze, że mniejszości są coraz silniej dyskryminowane i napastowane ze względu na przynależność religijną lub pochodzenie etniczne, szczególnie w regionach przygranicznych (Kurdystan, Chuzestan, Beludżystan i Sistan, Azerbejdżan), oraz mając na uwadze że obejmuje to nadal utrzymujące się przetrzymywanie i kary śmierci dla niektórych obywateli tych regionów,
- M. mając na uwadze, że członkowie wspólnoty religijnej Bahaitów nie mogą wyznawać swojej wiary, padają ofiarą poważnych prześladowań i są pozbawieni dosłownie wszystkich praw obywatelskich (np. praw własności, dostępu do szkolnictwa wyższego), a ich miejsca modlitwy są niszczone,
- N. mając na uwadze, że Irańczycy ubiegający się o azyl, którzy zostali odesłani z powrotem do Iranu przez państwa trzecie, są narażeni na poważne ryzyko prześladowań, jak pokazuje niedawny przypadek Rasoola Ali Mezrea, członka organizacji wyzwolenia Al Ahwaz, któremu grozi egzekucja po tym, jak został zmuszony do powrotu z Syrii, pomimo uznanego statusu uchodźcy UNHCR,
1. wyraża głębokie zaniepokojenie z powodu pogorszenia sytuacji praw człowieka w Iranie w ciągu ostatnich lat; apeluje do władz Iranu o przestrzeganie zobowiązań wynikających z międzynarodowych standardów praw człowieka i instrumentów ratyfikowanych przez Iran, poprzez promowanie uniwersalnych wartości i przyznanie wszystkim osobom praw obywatelskich i swobód politycznych;
  2. surowo potępia ukamienowanie Jafara Kianiego w dniu 5 lipca 2007 r. w wiosce Aghche-kand (prowincja Kazwin) oraz wzywa władze Iranu do wdrożenia zapowiadanego moratorium na kamienowanie; wzywa do zreformowania islamskiego kodeksu karnego poprzez zniesienie kary ukamienowania;

Czwartek, 25 października 2007 r.

3. jest głęboko zaniepokojony gwałtownym wzrostem w ostatnim roku represji wobec organizacji społeczeństwa obywatelskiego w Iranie; wzywa władze Iranu do położenia kresu brutalnemu tłamszeniu praw obrońców kobiet, aktywistek w kampanii „milion podpisów”, ruchów studenckich, obrońców praw mniejszości, intelektualistów, nauczycieli, dziennikarzy, osób publikujących w Internecie i działaczy związków zawodowych;
4. przypomina rządowi Iranu o zobowiązaniach, jakie przyjął na siebie przez podpisanie Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych oraz Międzynarodowego paktu praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych, które to zobowiązania polegają na zachowaniu podstawowych praw człowieka, a zwłaszcza swobody przekonań, oraz wzywa do uwolnienia wszystkich więźniów ukaranych za przekonania;
5. jest zbulwersowany faktem, że odnotowano gwałtowny wzrost liczby egzekucji, przy czym wiele straconych osób występowało w niesprawiedliwych procesach;
6. wzywa Iran, żeby w pełni przestrzegał przepisów swojego kodeksu postępowania karnego i przyznał wszystkim jednostkom prawo do sprawiedliwego procesu, w szczególności umożliwiając im dostęp do prawnika od początku postępowania sądowego; nalega na bezwarunkowe zapewnienie odpowiedniej opieki medycznej tym więźniom, którzy mają słabe zdrowie;
7. z całą stanowczością potępia wyroki śmierci i egzekucje, jakie przeprowadza się w Iranie, w szczególności na przestępcach młodocianych i nieletnich, oraz nalega na władze irańskie, żeby w odniesieniu do nieletnich przestrzegały uznanych na arenie międzynarodowej gwarancji prawnych, takich jak Konwencja ONZ o prawach dziecka;
8. wzywa władze irańskie, żeby stosowały w praktyce zakaz tortur, który prezes Sądu Najwyższego ogłosił w kwietniu 2004 r.;
9. wzywa parlament irański do zmiany irańskiego prawa prasowego i kodeksu karnego, tak aby dostosować je do Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych, a zwłaszcza do uchylecia wszelkich przepisów karnych sankcjonujących pokojowe wyrażanie opinii m.in. na łamach prasowych;
10. żąda, aby liczne organy prasowe, które zamknięto lub poddano cenzurze, mogły prowadzić działalność na ustanowionych zasadach wolności prasy;
11. wzywa władze Iranu do przyspieszenia śledztwa w sprawie podejrzanych przypadków śmierci intelektualistów i działaczy politycznych oraz takich przypadków ich zabijania, tak aby domniemani sprawcy stanęli przed wymiarem sprawiedliwości;
12. wzywa członków Madżlisu do pilnej zmiany kodeksu karnego, żeby moratorium na ukamienowanie przekształcono w ostateczny zakaz, oraz do uchwalenia prawa delegalizującego egzekucję przestępców młodocianych oraz orzekanie kary śmierci za akty homoseksualizmu czy cudzołóstwo;
13. wzywa władze irańskie do stosowania wszelkich wymaganych gwarancji procesowych w postępowaniach dotyczących kary śmierci oraz do ograniczenia zbioru czynów, za które grozi kara śmierci, co stanowiłoby pierwszy krok w kierunku całkowitego jej zniesienia; zwraca się do obywateli Iranu o wsparcie kampanii pod hasłem „Stop karze śmierci — świat decyduje”, którą zorganizowały Światowa koalicja przeciwko karze śmierci (WCADP) i inne organizacje pozarządowe;
14. zwraca się do władz o przestrzeganie uznanych na arenie międzynarodowej gwarancji prawnych dla osób należących do mniejszości religijnych — uznanych oficjalnie lub nie; potępia obecny brak poszanowania praw mniejszości i żąda, aby mniejszości mogły wykonywać wszystkie prawa przyznane przez irańską konstytucję i prawo międzynarodowe; ponadto wzywa władze do usunięcia wszelkich form dyskryminacji z przyczyn religijnych lub etnicznych, czy też dyskryminacji osób należących do mniejszości, takich jak Kurdowie, Azerowie, Arabowie, Beludżowie i Bahaici; wzywa zwłaszcza do zniesienia obowiązującego *de facto* zakazu bahaizmu;

Czwartek, 25 października 2007 r.

15. wzywa władze irańskie do bezwarunkowego uwolnienia więźniów ukaranych za przekonania, zwłaszcza dziennikarzy: Emaddedina Baghiego, Ako Kurdnasaba, Ejlala Ghavamiego, Mohammada Sadegha Kaboudvanda, Saida Matinpoura, Adnana Hassanpoura, Abdolvaheda Botimara, Kaveha Javanmarda i Mohammada Hassana Fallahieha, a także działaczy związków zawodowych Mansoura Osanlou, Ebrahima Madadiego i Mahmuda Salehiego, oraz studentów Ehsana Mansouriego, Majida Tavakoliego i Ahmada Ghasabana; potępi aresztowanie i przetrzymywanie obrońcy praw człowieka dr. Sohraba Razzaghi w dniu 24 października 2007 r. i wzywa do jego natychmiastowego i bezwarunkowego uwolnienia;
16. nalega na Zgromadzenie Ogólne ONZ, żeby przegłosowało rezolucję, która w wyraźny i stanowczy sposób potępi naruszanie podstawowych praw człowieka w Iranie, oraz żeby podjęło pilne środki mające na celu powstrzymanie ostatniej fali egzekucji w Iranie;
17. zwraca się do Rady i do Komisji o ścisłe monitorowanie wydarzeń w Iranie, a także wskazywanie na konkretne przypadki naruszania praw człowieka; zwraca się do Rady i Komisji o przedstawianie sprawozdań z monitorowania sytuacji w Iranie;
18. proponuje ponowne rozpoczęcie dialogu UE-Iran na temat praw człowieka, który przerwano w czerwcu 2004 r.;
19. potwierdza swoje poparcie dla wszystkich tych organizacji i osób w Iranie, które za pomocą dialogu prowadzą walkę o prawa demokratyczne;
20. wzywa Komisję Europejską, aby dołożyła wszelkich możliwych starań na rzecz wsparcia społeczeństwa obywatelskiego, wymiany akademickiej, społeczno-gospodarczej i kulturalnej między Europą i Iranem w interesie otwartego dialogu, zwłaszcza przez wykorzystanie nowego Instrumentu na rzecz demokracji i praw człowieka;
21. wzywa państwa członkowskie UE, żeby powstrzymały się od wydalania Irańczyków ubiegających się o azyl, w tym osób prześladowanych ze względu na orientację seksualną, oraz wzywa Grecję, żeby nie deportowała do Iranu Mohammada Hassana Talebiego, Mohammada Hosseina Dzaafariego i Wahida Szokoochi Nii;
22. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wysokiemu przedstawicielowi ds. WPZiB, rządów i parlamentom państw członkowskich, Sekretarzowi Generalnemu ONZ, Radzie Praw Człowieka ONZ, prezesowi Sądu Najwyższego Iranu oraz rządowi i parlamentowi Islamskiej Republiki Iranu.

P6_TA(2007)0489

Pakistan**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 25 października 2007 r. w sprawie Pakistanu**

Parlament Europejski,

- uwzględniając poprzednie rezolucje w sprawie Pakistanu, w szczególności rezolucję z dnia 12 lipca 2007 r. ⁽¹⁾,
- uwzględniając Umowę o współpracy między Wspólnotą Europejską a Islamską Republiką Pakistanu w sprawie partnerstwa i rozwoju z dnia 24 listopada 2001 r.,
- uwzględniając rezolucję z dnia 24 maja 2007 r. w sprawie Kaszmiru ⁽²⁾,
- uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0351.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0214.